

JESENIŠKI

KOVINAR

Poština plačana v gotovini

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA JESENICE

Leto II.

Jesenice dne 11. junija 1949

Štev. 23

Gozdne frontne brigade na Pokljuki so se kljub slabemu vremenu uspešno borile za plan

Pokljuka, v začetku junija.

Razen zadnje majske sobote in nedelje ni bilo na Pokljuki še lepega vremena. Težke, sive megle se plazijo po pobočjih in nebo je kot mokra, umazana cunjica, iz katere rosi dež včasih po ves dan. Slabo vreme je krivo, da postavljeni plan frontnih delovnih brigad na Pokljuki še ni izpolnjen. Toda kljub temu nočejo najboljši in najbolj požrtvovalni brigadirji odnehati in delajo v dežju z velikim delovnim junaštvom. S svojim vzgledom vplivajo tudi na tiste brigadirje, ki jim deževno vreme jemlje od časa do časa delovno moralo. Na brigadnih konferencah, ko razpravljajo o planu, delu in o brigadnem življenju v taborišču, prihajajo do izraza vsi napori, ki jih junaško premagujejo gozdne frontne brigade jeseniškega okraja. Na dan pa prihajajo tudi razne organizacijske pomanjkljivosti, ki jih s pomočjo kritike odpravljajo štabi brigad. Potom teh konferenc pa se krepi tudi vztrajnost omahljivih brigadirjev, da postajajo iz njih ljudje, ki se vedno bolj zavestno vključujejo med najboljše borce za dosego brigadnih planov. To pričajo vedno večji uspehi v poseku lesa. Prva, druga in tretja frontna brigada so do 3. junija 1949 posekali in obdelali že 1973 m³ raznega lesa. Triglavska brigada na Lipnici pa je od 31. maja do 2. junija posekala in obdelala 220 m³. IV. brigada pa gradi gozdno cesto kljub blatnemu in od dežja razmočenemu terenu z vedno večjim uspehom. S svojim delovnim junaštvom se brigadirji frontnih brigad uvrščajo med najbolj požrtvovalne borce za zgraditev socializma v naši državi.

POPOLDAN V TABORIŠČU NA RUDNEM POLJU

Okrog poldneva se je vlila ploha. Lilo je kot iz škafa skoro dve uri. Brigade so se vrnile z dela, premočene in trudne. Brigadirji se zbirajo pred kuhinjo, kjer kuharice delijo kosilo. Topla hrana ogreva telesa, ki jih počasi zapušča utrujenost delovnega dne. Pogovori se sučejo o kubikih, ki so jih danes podrli in obdelali. Velik zvočnik, ki so z njim ozvočili taborišče, prenaša pesem v srca ljudi, ki so danes izvajali novo delovno zmago.

Po kosilu so zagoreli ognji. Brigadirji so napravili nad njimi zasilne strehe. Sedaj sedijo krog ognja, od razmočenih oblek puhti soparica in prijetna toplota ogreva premrle ude. Pogovor se plete o

Ravnanje hlodov na žagi

najrazličnejših dogodkih, največ pa o težavah, ki jih imajo pri doseganju dnevnega plana in ki jih premagujejo z velikimi napori. Nekoga je zajelo trenutno malodušje, ki mu je zasenčilo oči, da ni videl skorajšnjega zmagovitega dne, ko bo plan izpolnjen in ko se bodo brigade ponosno vrnile v dolino in povedale vsem o veliki gospodarski zmagi, ki so jo izvajale. V malodušje tega človeka pa je zasanjal glas mladega moža, ki se mu je poznalo na obrazu, da je prestal mnogo ujem trdega življenja, in govoril s preprostimi besedami o življenju, o lepem življenju, ki ga mora roditi delovni napor našega ljudstva.

— ... Tisto življenje je blizu. Naše roke, ki delajo, govorijo o njem in v našem srcu poje. Vsak dan smo mu bolj blizu in takrat, ko se bomo srečali z njim in ko nam bo poljubilo naše žuljave roke, takrat bomo ponosni na svoje delo, na napore, na dež, ki nas je

Frontovci-brigadirji so tudi dobri šahisti (Pokljuka)

pral pri delu v frontnih brigadah na Pokljuki. Sladka zavest bo v nas, da smo prebredli čase težav in naporov do življenja, ki bo lepo in naše...

Brigadirji so strmeli v ogenj in poslušali. Tudi malodušnež je prisluhnil in malodušje je plahnelo iz srca, kot da bi puhtelo skozi soparo njegove mokre obleke.

— ... Zakaj bo tisto življenje lepo in naše? Zato, ker bomo dogradili na svoji zemlji svoj dom. Napravili bomo lep krov, očistili in opremili prostore, da bo prijetno bivanje v njem. Za lep in prijeten dom se splača delati, trpeti in živeti. Vsaka lepota se poraja in kali v trpljenju. Poznam človeka, ki je prav tako hrepenel po lepoti, a se je zbal trpljenja zanjo. Omagal je in se prodal za hleb belega kruha. Postal je hlapec, hlapčeval vse življenje, a lepote ni nikdar dosegel. Mar naj postanemo tudi mi taki hlapci, ki so se prodali za hleb belega kruha tujemu gospodarju? Ne, nikoli! Mi smo gospodarji, pa četudi na požgani domačiji. Na pogorišču nam raste nov dom, ki bo lep in dober za vse tiste ljudi, ki ga gradijo. Zato se ne plašimo trpljenja in dela, ker na ruševinah bo zrasla najlepša stavba prihodnosti...

Glas mladega moža je odsanjal. Vsi so molčali in le ogenj je prasketal. Iz mokrih oblek pa se je dvignila soparica, kot da bi izpuhtevala vso težo preteklosti. Obrazi so postali izklesani in

odsevali so junaštvo delovnih ljudi, ki bodo ustvarili srečno življenje kljub vsem velikim in malim težavam.

IV. BRIGADA GRADI ZA JAVORNI-KOM NOVO CESTO

Že včeraj sem se ustavil pred stenčaso v taborišču. V članku, ki sem ga bral, se pritožujejo brigadirji IV. brigade, da ni na slavaloku pri vходу v taborišče njihovega znaka — rovnice in lopate. Isto so povedali tudi na brigadnih konferenci, ki se je vršila zvečer. Zato je tov. France predlagal tov. Anderlu in meni, da gremo najprej delat na cesti in šele potem na delovišča ostalih brigad.

Ko smo pozajtrkovali, smo se odpravili na pot skozi poključke gozdove. Sivo megleno jutro je viselo nad visokimi, vitkimi smrekami. Kmalu smo prišli na Javorniško planino in povprašali našega voznika, ki smo ju srečali, kje je naj-

Miha Klinar:

Desem med graditelji gozdne ceste

V megle nizke, sive zavito je nebó,
s poseke pa lopate
in rovnice pojo.
Tam delajo brigade
in biča jih naliv —
a kljub temú skoz blato
se človek bo prebil.
Kolesa samokolnic
se vdirajo v zemljó,
a človek vozi, vozi
z nezmanjšano močjo...

O človek, človek, človek,
kje svojo moč si vzel? —
Odgovor sredi dela
mi v srcu je zapel:

— Nas žene hrepenenje
iz blata starih dni
tja v srečnejše življenje,
ki v delu se rodi.
Mi vemo, da trpljenje
v teh rokah se drobi,
ki sredi dežja, blata
gradijo lepše dni...

Posedli so pod smreke,
pojedli črn kruh,
ves moker kot obleke...

Nato so vstali spet
in delat so odšli;
sedaj lopat žvenket,
odpel bo ur deset,
oznanjal srečne dni...

(Pokljuka, junij 1949)

Vsak brigadir se trudi, da bi napravil čim več.

Brigada prodira vedno globlje v gozd. Rovnice rahljajo zemljo, ki se mokra in težka nabira na lopate, ki polnijo samokolnice. Kolesa samokolnic se pogrezajo pri odvozu v blato, ki v njem polzijo človeški koraki. Vse drugače bi šlo, če bi ne bilo dežja ali pa da bi bila proga napravljena iz desk. Potem bi se napravilo še mnogo več, kot se je napravilo do sedaj.

Brigada „cestarjev“, kot se imenujejo brigadirji sami, šteje 61 članov. Njeno delo je težko in zasluži vse priznanje. Zato imajo brigadirji popolnoma prav, če zahtevajo, da se tudi njihov znak pripne na vhod v taborišče na Rudnem polju in da se tudi v našem časopisu posveča ista pozornost kot „drvarjem“, kakor imenujejo brigadirji IV. brigade ostale gozdne brigade.

BRIGADA „TONETA ČUFARJA“ SE JE ZAGRIZLA, DA ODVZAME I. BRIGADI PREHODNO ZASTAVO

Brigada „Toneta Čufarja“ dosega iz dneva v dan večje uspehe. Visoke smreke padajo in kubiki rastejo kljub temu, da brigada poleg tega čisti gozd in seka suhe smreke in „zobotrebce“, kakor pravijo drvarji tenkim smrekam, ki ovirajo bujnejšo rast ostalih.

Tudi pri tej brigadi smo se ustavili. Smreke padajo z zamolklim truščem. sekire brigadirjev klestijo veje, drugi

(Nadaljevanje na drugi strani)

V NEDELJO, 12. JUNIJA BO ŠESTA MNOŽIČNA PROSTOVOLJNA DELOVNA AKCIJA V GOZDARSTVU PRIDRUŽIMO SE VSI!

Razstava Ljudske tehnike na Jesenicah

Jesenice, 8. junija.

Brez tehnike ni socializma. Tega se zavedajo delovni kolektivi in delavci jeseniškega okraja. Zato je v tovarnah število novatorjev in racionalizatorjev vedno večje. Predlogi o izboljšanju dela se množe. Samo v jeseniški železarni je bilo od osvoboditve do danes predloženih nad 600 novatorskih in racionalizatorskih predlogov, od katerih jih je bilo 80% uresničenih in zaradi katerih znaša skupni prihranek na materialu, času in povečanju proizvodnje nad 20 milijonov dinarjev. Prav tako je v tovarni verig v Lescah, v tovarni Plamen v Kropi in po drugih večjih in manjših industrijskih obratih.

Pred osnovno šolo na Jesenicah stoji velik model plavža, ki sega do prvega nadstropja, ob glavnih vratih pa vidiš izdelke martinarne. Ko vstopiš v garderobo telovadnice, te pozdravijo jedrnat gesla o ljudski tehniki na steno so pripete povečane fotografije jadralnih letal, ki plovejo kot galebi med oblaki nad slikovito gorenjsko pokrajino.

Ustavil sem se pri izdelkih radioamaterjev. Velik Teslov trafo, radijski deli, aparati, trocevni prejemnik, ki ga je poenostavil tov. Vengar, vse to je delo radiomaterjev jeseniškega okraja.

Fotomaterji razstavljajo svoje posnetke. Lepota Gorenjske jih še najbolj mika. Med temi slikami pa so tudi posnetki „Tugomera“, ki ga je igralo mladinsko gledališče. Lepi sta tudi slike kovača in žičarja, ki ju je posnel tov. Slavko Smolej. Pred sliko 72-letnega Skumavca Franca, racionalizatorja tovarne verig v Lescah, sem stal precej časa. Tov. Skumavc je prav gotovo najstarejši delavec jeseniškega okraja.

Tovarna „Veriga“ Lesce je razstavila nekaj svojih izdelkov. Produkcija to-

varne bo v letošnjem letu dosegla 242% predvojne produkcije. To bo tovarna v Lescah lahko dosegla, ker ima zelo priden in enoten delovni kolektiv, ki se ne plaši nobenih naporov za čimprejšnjo izgradnjo socializma. Produkcijo višajo tudi racionalizatorski in novatorski predlogi. Na razstavi je razstavljen delovni potek izdelave kavlja. Včasih so delali kavlje s toplo ročno obdelavo. Tovariša Brence Martin in Gašperin Ivan pa sta predlagala strojno mrzlo obdelavo in s tem prihranila na mezdah in porabi premoga 124.000 dinarjev letno. Prav tako sta pri izdelavi verig tovarniša Prešeren Franc in Oblak Vilko s svojim predlogom prihranila letno 50 tisoč dinarjev.

Tudi jeseniška železarna razstavlja vrsto svojih izdelkov, pločevino raznih vrst, vroče valjane profile, razne vrste cevi, žice varilne žice, hladno vlečene šibike, palično jeklo itd.

Tovarna „Plamen“ iz Kroke, ki je zvišala predvojno produkcijo tirfonov za 432%, razstavlja poleg tirfonov še razne druge vrste vijakov, matice, strojne vijake, vezi za smuči, orodje za merjenje. Šola razstavlja praktično delo vseh letnikov. Tu opazimo, kako raste strokovna sposobnost učencev.

Železniška kurilnica Jesenice razstavlja model lokomotive in novi način polnjenja s pomočjo vagončkov.

Modelarji razstavljajo modele jadralnih letal in jadric.

Razstava ljudske tehnike na Jesenicah je izraz delovnega in vedno večjega tehničnega poleta delovnih ljudi jeseniškega okraja. Klubi ljudske tehnike, ki jih je vedno več, opravljajo veliko delo vzgoje novih tehničnih kadrov, ki strmiijo za tem, da postanejo res mojstri svojega dela.

Mladinec, ki z delom daje drugim najboljši vzgled

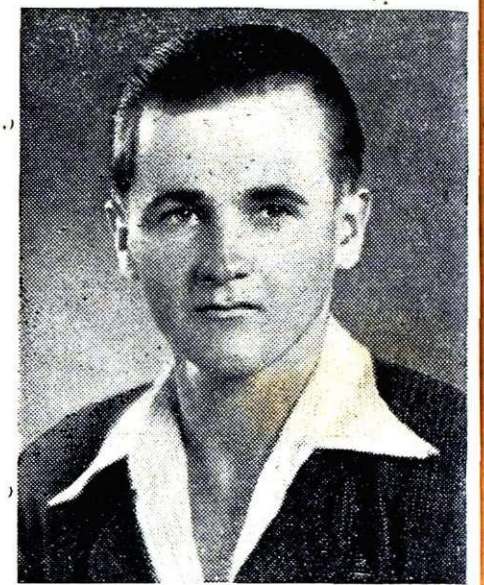
Jesenice, 27. maja.

Leta 1947. je prišel v jeseniško železarno med drugimi tudi mladi tovariš Ahbabović Hamid iz Bosne. Takoj prve dni so sodelavci in delovodje spoznali v njem nadvse poštenega in požrtvovalnega delavca. Na plavžu, kjer je bil zaposlen kot rudarski delavec, je postal dvakratni udarnik. Ker se je tudi v prostem času zanimal za obratovanje obeh visokih peči in se strokovno usposabljal, je danes sposoben opravljati več odgovornih delovnih mest pri plavžih.

Med tem časom je bil pozvan na odsluženje vojaškega roka. Na delo v težki industriji ni pozabil in ostal zvest svojemu priučnemu poklicu. Po vrnitvi iz vojske se je ponovno zglasil na Jesenicah in takoj vstopil v službo. Pri vojakih si je pridobil še več dobrih lastnosti, katere z zgledom prenaša na ostale mladince. Že prve dni se je vključil v mladinsko organizacijo, kjer se udeležuje vseh prostovoljnih delovnih akcij. Od februarja letošnjega leta do danes je napravil že 230 prostovoljnih udarniških ur in nekaterim mladincem napovedal celo tekmovanje, vendar ga nihče ne dosega.

Prav posebno požrtvovalnost pa je mladi Bosanec pokazal v predkongresnem tekmovanju za IV. kongres LMS. Do 6. aprila je napravil 168 prostovoljnih udarniških ur in sicer pri novogradnji rezervne rudarne ter tako največ doprinesel k lažji izpolnitvi plana v obratu. Sploh je tovariš Hamid vzor zavestnega in naprednega mladince, ki s

svojim vzgledom dokazuje, da lahko vsak mlad človek, če hoče in ima voljo, mnogo doprinese k izgradnji soci-

Mladinec Ahbabović Hamid iz Bosne

alizma. Na sestankih in pogovorih stalno izjavlja, da je pripravljen tudi v bodoče žrtvovati vse svoje sile za srečo skupnosti in poziva mladino k zvestobi naši Partiji in ljubljenemu tovarišu Titu.

M. B.

V petih tednih je sodelovalo 8019 frontovcev pri akcijah v gozdovih in lesnih obratih

Zadnjo nedeljo je minulo pet tednov kar se udeležujejo frontovci jeseniškega okraja prostovoljnega dela v gozdovih in v lesnoindustrijskih obratih. V teh petih tednih je 8019 frontovcev opravilo 45.510 prostovoljnih delovnih ur v vrednosti 560.867 din. Do voznih poti so spravili 2360 m³, naložili 102 kamiona in 72 vagonov lesa. Dokončno so izdelali 1948 m³ lesa.

V NEDELJO, 5. JUNIJA JE DELALO 682 FRONTOVCEV PRI GOZDNEM GOSPODARSTVU BLEJ IN V OBRA-TIH LESNOINDUSTRIJSKEGA PODJETJA BLEJ

178 frontovcev jeseniškega okraja se je udeležilo v nedeljo, 5. junija gozdnih del v gozdovih na Pokljuki. Do vozne ceste so spravili 150 m³ lesa, na rampe pa so ga naložili 65 m³. Naložili so 24 kamionov različnega lesa in 5 vagonov celuloznega lesa. Delali pa so tudi na cesti, kjer so opravili 30 ur.

V obratih lesnoindustrijskega podjetja Blej pa je delalo 514 frontovcev, ki so opravili delo v vrednosti 36.500 dinarjev.

Nedeljske prostovoljne akcije v gozdovih potrjujejo visoko delovno in frontovsko zavest vseh tistih članov fronte, ki se jih udeležujejo. Frontovci jeseniškega okraja se zavedajo, da smo v izgradnji socializma navezani na lastne sile, in hočejo s svojim delom odgovoriti na vse klevete, s katerimi hočejo zapadni imperialisti in informbirojevci zanikati naše uspehe v izgradnji socializma.

TUDI PRI KMETIJSKIH ZADRUGAH SO DELALI FRONTOVCI

Frontovci kmetijskih zadrug Lancova, Kranjska gora, Jesenice in Mojstrana so se udeležili prostovoljnega dela v gozdovih zadrušnikov in jim tako pomagali uresničevati plan njihove obvezne oddaje. Nedeljske akcije se je udeležilo 193 frontovcev, ki so posekali 105 m³ hlodovine in razrezali 12 prm celuloze. Poleg tega pa so naložili 2 vagona celuloznega lesa. Tako so opravili delo v vrednosti 17.600 dinarjev.

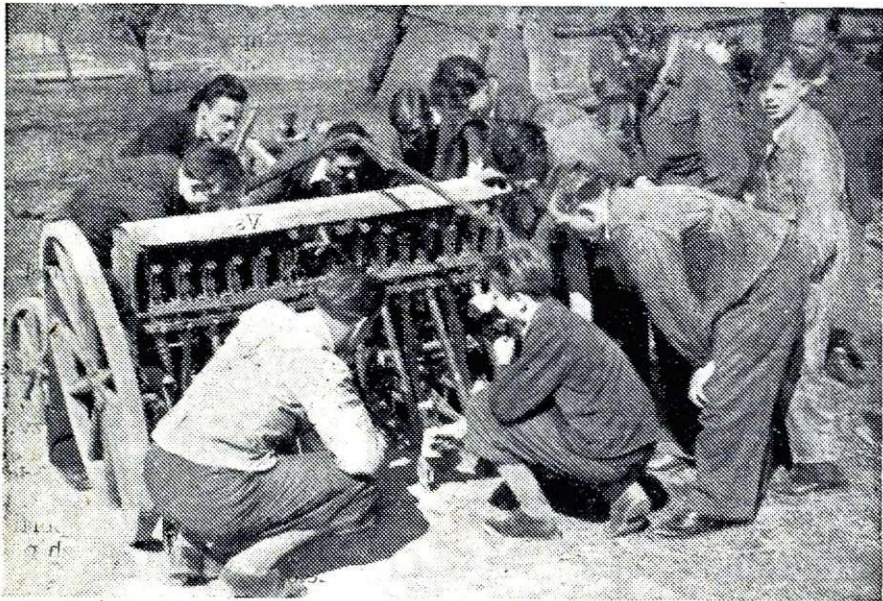
Brigadirji hvalijo tudi najmlajšega petnajstletnega brigadirja Malovrha Slavka, ki prav nič ne zaostaja za starejšimi in močnejšimi brigadirji. Brigadirka Milka Dragan žaga prav tako dobro in hitro kot moški.

Tudi čete tekmujejo med seboj. Prehodno zastavo si je osvojila prva četa, čeprav ima manjši stalež kot ostale. Druga četa zaostaja za prvo samo za 0,7%.

Triglavska brigada ima precej težavno delovno področje. Po večini opravlja čiščenje gozda, zaradi česar ne dosega vse desetine postavljenih norm. Upajo pa, da jih bodo kmalu dosegale.

Tudi iz te brigade bi lahko naštel še več primerov delovnega junaštva. Brigadirji pravijo, da bodo dokazali z brigadnim delom vsem tistim, ki „mislijo“, da je brigadni sistem dela v gozdovih nemogoč.

Popoldan sva se s tovarišem Francetom poslovila od frontnih brigad. Šla sva čez Uskovnico v Bohinjsko srednjo vas in od tam v Bohinjsko Bistrico. Najin pogovor se je pletel o junaških ljudeh-brigadirjih frontnih brigad, ki bodo izvajali novo delovno zmago in predstavili naš čas za korak bliže k sreči in blagostanju vseh delovnih ljudi.

Učenci Metalurške industrijske šole z Jesenic pri popravilu polj. strojev

Gozdne frontne brigade na Pokljuki se borijo za plan

(Nadaljevanje s prve strani)

zopet razžagujejo debela, roke deklet, žena in šibkejših brigadirjev jih majijo. Razžagana olupljena debela se kopičijo. Brigada je posekala in obdelala do 3. junija že 1032 m³. Gozd pa ni postal skoro nič svetlejši zaradi tega. Če bi odstranili iz njega podrti in obdelani les, bi človek mislil, da tod sploh niso sekali. Dobro bi bilo, da bi se to ogledali tisti, ki pravijo kakšna škoda se dela na Pokljuki. Ogledajo naj si že sedaj, da ne bodo potem govorili iz sovraštva do delovnega poleta ljudstva, da so uspehi junaških frontnih brigad zlagani. Brigadirji pravijo, da bi bilo dobro take ljudi v dolini poloviti in jih prisilno poslati na delo v gozdove.

V TRIGLAVSKI BRIGADI NA LIPANICI SO VESELI LJUDJE

Ko smo se poslovili od brigade „Toneta Čufarja“, smo se napotili v breg proti Lipanici, kjer je taborišče Triglavске brigade. Ko smo prispeli na zadnji ovinek do taborišča, smo zagledali prve brigadirje, ki so se vračali z dela. Čudno se nam je zdelo, da nosi vsakdo na rami suha debela. Ko pa smo prišli do

koče, so nam povedali, da nosijo drva za kuhinjo.

Taborišče na Lipanici je najvišje taborišče gozdne frontne brigade v Sloveniji. Saj je planina na Lipanici 1800 m nad morjem. Že med potjo smo to opazili po rasti igličastega drevja, ki se v tej višini mnogo težje bori za svoj obstoj. Ogledali smo si taborišče. Brigada je nastanjena v lepih planinskih kočah, ki nudijo brigadirjem prijetno bivanje. S parobka planine se odpira razgled na temne preproge gozdov in človek spozna šele tukaj, kakšno gozdno bogastvo je danes last ljudstva.

Brigadirji so se umili. Kuharica Meta jim je skuhalo okusno kosilo, ki ga vsi hvalijo. Vsi jo imajo radi, saj skrbi zanje kot mati. Vstaja že ob dveh zjutraj, da je zajtrk ob pravem času pripravljen. Tovariš mi je pravil, da je zadnjič jokala ob pol treh, ko se je že celo uro mučila, da bi zakurila štedilnik v kuhinji. S svojim delom daje zgled vsem ostalim.

Komaj so brigadirji pojedli, se je ulila zopet ploha. Toda brigadirjev očitno to ni motilo. S skednja se je oglasila harmonika in brigadirje in brigadirke so

„zasrbele“ pete, čeprav so bili trudni. Mar je res harmonika tisti čudežni instrument, ki prežene še tako utrujenost? Mora že biti tako, ker se je na skednju veselo vrtelo staro in mlado.

V družabnosti in veselju je minil tudi deževni popoldan. Proti večeru pa je oblake odpihal veter in sonce je za slovo poljubilo gozdove pod Lipanico, v katerih je zavladala tišina.

BRIGADIRJI TRIGLAVSKE BRIGADE NA DELU

Jutro. Zopet so megle prevlekle nebo, ki je bilo ponoči popolnoma jasno. Vendar se skoro nihče ne ozira po nebu in meni se je zazdelo, kot da je sonce v teh ljudeh.

Udarjanje sekir in rezko zvenenje žag je zarezalo v jutranji mir. Prve smreke so padle na njimi se je v redkih presledkih ponavljala zamolkli trušča padajočih smrek.

Desetar Bergant Janko je invalid. Vlak mu je odrezal levo roko, ko je bil v službi pri železnici. Vendar pri klestenju vej prav nič ne zaostaja za najboljšimi, ampak jih še celo prekaša.

Najboljša desetina je do sedaj 1. desetina 2. čete, ki ima že osem dni desetinsko prehodno zastavico. Desetarka te desetine je tov. Pogačnik Rozalija.

Ljudska tehnika:

Delo in uspehi kluba tehnike na metalurški šoli na Jesenicah

Jesenice, 5. junija.

Decembra 1948 je bil na Metalurški industrijski šoli na Jesenicah ustanovljen Klub tehnike. Da bi čimprej začeli s konkretnim delom, so ustanovili takoj razne krožke, v katerih učenci pridobivajo in poglobljajo svoje znanje.

Prvi je začel delovati fotoamaterski krožek. Vodja krožka je tov. Golmajer Severin, včlanjenih pa je 34 učencev. Veliko pomoč nudi krožku direktor šole tov. Smolej Slavko, doma in v tujini znan fotoamaterski strokovnjak. Velike zasluge za uspešno delo krožka imajo še tovariši Torkar Franc, ing. Dermelj Miro, ing. Hafner Vencelj in Mikelj Matevž, ki so na posebnem tečaju uspešno prenašali svoje znanje na tečajnike. Zaradi vzorne discipline na tečaju so bili ob koncu maja 1949 že prvi teoretični in praktični izpiti za fotoamaterski „A“ izpit, ki so ga položili vsi tečajniki. Najboljši je bil učenec 3. letnika tov. Popovič Vlado, pa tudi ostali niso mnogo zaostajali. Med tečajem so učenci pod strokovnim vodstvom opremili fotoamatersko temnico, ki danes že lepo služi svojemu namenu.

Letos februarja je prišel z delom modelarski krožek pod vodstvom tov. Gorjupa Vladota. Tečaja, ki ga je ta krožek priredil, se je udeleževalo povprečno 47 tečajnikov, ki so pokazali veliko zanimanje, zlasti za teoretična predavanja, ki jih je imel tov. Franc Lado. Tudi modelarji so si uredili preprosto delavnico, na pomoč pa jim je priskočila delavnica Metalurške industrijske šole. V delavnici Kluba tehnike ustvarjajo zdaj mladi modelarji svoje jadralne modele, vse to v prostih popoldanskih urah, kar jim je v najlepše razvedrilo. Delo tega krožka lepo napreduje. Svoje izdelke razstavljajo na skupni razstavi v okviru Tedna tehnike v osnovni šoli na Jesenicah. Najboljši tega krožka je tov. Roš Edvard, učenec I. letnika.

Veliko zanimanje je pokazala železarska mladina tudi za novo-ustanovljeni radioamaterski krožek, ki dela pod vodstvom tov. Popovič Vlada. Teoretična predavanja je imel sekretar radioamaterskega društva tov. Stare Branko, ki je tečajnike uspešno vodil preko prvih prijemov in osnovne elektrotehnike do danes, ko posamezniki že grade

svoje detektorske prejemnike. To je vsekakor zelo lep uspeh naših mladincev, katere je treba v bodoče z vsemi sredstvi podpirati. Zanimiva je podjetnost mladincev tega krožka. Tečajnik Mestek Franc je n. pr. napravil detektorski prejemnik na ohišju žepne ure. Najboljši med njimi pa je Justin Franc.

Najmlajši krožek je brogarski, ki šteje 20 tečajnikov in ki vsi marljivo delajo. Teoretični del tečaja je že končan. Učenci se pripravljajo na izpite, medtem pa praktično delajo v Klubu tehnike. V popoldanskih urah pod vodstvom vodje krožka — učenca Petroviča in učenca Svetel Leopolda dolbejo in obrezujejo svoje jadralce. Prvi je izdelal svojo jadralnico Kogovšek Jernej, učenec II. letnika, kateremu je delo lepo uspelo.

Za izboljšanje učnih uspehov pa so učenci ustanovili tudi matematični in fizikalni krožek, ki ga vodi tov. Stroj Ivan. V tem krožku učenci dobivajo teoretično znanje, ki ga s pridom uporabljajo v praksi. Poleg tega imajo v okviru Kluba tehnike še razna druga poljudnoznanstvena in strokovna predavanja. Tako je bilo n. pr. zelo uspešno predavanje o atomski energiji, ki ga je imel ing. Dermelj Miro. Direktor šole Smolej Slavko pa je predaval o gorenjskem železarstvu nekdanj danes, ki ga je podprl z raznimi fotografijami iz najstarejših časov gorenjskega železarstva. Pri tem je zlasti prikazal nekdanje težavno delo, ki je danes že zelo olajšano z mehanizacijo obratov. Zelo zanimivo, nazorno in nadvse poučno je bilo tudi predavanje tov. Komana o delovanju bencinskih motorjev, ki je bilo spremljano s filmom.

Navedeni kratki in nepopolni opisi krožkov Kluba tehnike na Metalurški industrijski šoli na Jesenicah potrjujejo prizadevnost naše mladine, da si razširi svoje tehnično znanje. Danes šteje klub 198 članov, ki so v krožkih opravili nad 4.000 ur teoretičnega in praktičnega pouka. Za uspešnejše delovanje posameznih krožkov pa je vsekakor potrebno, da uprava železarne, sindikat kovinarjev in okrajni odbor Ljudske tehnike nudijo krožkom tudi vso materialno pomoč.

Komisija za prekrške pri OLO Jesenice je kaznovala tiste, ki niso zadostili obvezni oddaji prašičev, krompirja in klavne živine

Naše delovno ljudstvo se z vsemi napori bori za izgradnjo socializma in vlaga vse napore, da bo ustvarilo čimprej srečno življenje. Sovražniki socializma in delovnega ljudstva pa sabotirajo razne obvezne oddaje in se bavijo z raznimi špekulantskimi posli. Zato je popolnoma pravilno in pravično, da je komisija za prekrške pri OLO Jesenice pričela s kaznovanjem raznih kmečkih špekulantov, ki niso zadostili obvezni oddaji prašičev, krompirja in klavne živine. Nič ni čudnega, da so ti špekulantje iz vrst večjih kmetov, ki so zagrizeni sovražniki socializma, ki jim ne bo več dopuščal, da bi izkoriščali malega kmeta in delovno ljudstvo, ki popolnoma odobrava kaznovanje tistih, ki zavirajo pot blagostanju in lepšemu življenju.

Komisija za prekrške pri OLO Jesenice je kaznovala sledeče velike kmete z denarno globo, ker niso zadostili obvezni oddaji prašičev. S 15.000 din globe je kaznovala Mraka Janeza iz Radovljice, Perneta Franca iz Prezrenja, Rant Jerco iz Češnjice v Bohinju in Sokliča Janeza iz Sela pri Ribnem. Z 12.000 din globe je kaznovala Prešerna Antona iz Gorice pri Radovljici, z 10.000 din pa Azman Jožefo z Ovsiš ter Potočnika Antona in Klemenčič Ano z Rovt pri Podnartu.

Zaradi neizvršene oddaje krompirja v letu 1948. sta bila kaznovana Novak Janko iz Radovljice in Perne Matevž iz Sv. Lucije pri Begunjah.

Hrovat Franc iz Poljč je bil kaznovan

s 15.000 dinarji, ker ni zadostil obvezni oddaji klavne živine v letu 1948.

Ker v letu 1949. nista izpolnila obvezne oddaje živine, sta bila kaznovana Cvetek Franc z 8.000 din in Logar Jože z 10.000 din globe. Oba kaznovana sta doma iz Studorja pri Bohinju.

Kaznovani bodo vsi tisti, ki niso zadostili zaradi neopravičljivih razlogov obvezni oddaji prašičev, krompirja, klavne živine in mleka. Poleg visoke denarne kazni pa bodo morali izpolniti vse zaostale oddaje. To je vse v interesu delovnega ljudstva, ki bo pomodelo v najkrajšem času z vsemi špekulanti in saboterji.

FIZKULTURA IN ŠPORT

JAVNI TELOVADNI NASTOP NA JESENICAH

Telovadno društvo Jesenice je priredilo v nedeljo, 5. junija javni telovadni nastop na svojem letnem telovadišču. Nastop je zelo motilo slabo vreme, ki je preprečilo izvedbo celotnega sporeda. Ob zvokih kovinarske godbe na pihala so prikoralaki nastopajoči oddelki z državno zastavo na čelu na telovadišče. Ob igranju državne himne so izkazali čast državni zastavi, ki so jo potegnili na visok drog.

Nastop so otvorile pionirke z vajami z loki, učenci Metalurške industrijske šole in pionirji s prostimi vajami, potem pomladke pionirki z rajanjem in petjem ter članice in mladinke s skupinskimi

KULTURA IN PROSVETA

Kategorizacija gledaliških družin v jeseniškem okraju

Igralsko delo je v jeseniškem okraju dokaj razvito. Več kakor 50 let je že, kar je od prvih začetkov vzniknala resnična umetnost odrskega dela. Od takrat poznamo le en sam razvoj, eno samo borbo — za kvalitetno izboljšanje. Rezultat polstoletne borbe je to, kar imamo danes. Rezultat te borbe so vse naše igre, ki so razvedrilo delovnemu človeku in način kulturnega izživljanja, ki postaja vsak dan večja potreba in ne več nedeljski oddih. Vse različne stopnje resnične umetnosti, ki so dosežene, so plod tega, več kot petdesetletnega dela.

Da hodi danes več kakor polovica naših ljudi v gledališče in da se jih dobršen odstotek aktivno udeležuje na odru, ni treba posebej poudarjati, ker je to že vsakemu znano dejstvo. Da bi pravilno ocenili kvaliteto naših gledališč, je bilo uvedeno tekmovanje za kategorizacijo igralskih skupin, o katerem je bilo govorenega že dovolj.

Do sedaj so bile izmed vseh prijavljenih kategorizirane igralske skupine iz Lesc, Begunj, Žirovnice in Kroke. V njihovi izvedbi smo videli dvakrat Cankarjeve „Hlapce“ (Begunje in Kropa), „Snežulčico“ (Žirovnica) in Miška Kranjca „Pot do zločina“. Vse kategorizirane igralske skupine so pokazale tolikšen uspeh, da nas res ni treba biti sram našega petdesetletnega odrskega dela. Povsod je bilo v igro vloženega toliko truda, da je bila le-ta res realistična, času in družbi primerna. Volja delovnega ljudstva je blestela. Tisti heroizem, brez katerega si ne moremo misliti našega delovnega ljudstva, je tudi tu tako očit, da gleda iz likov igralcev samih, pa tudi iz vsega, kar človek doživlja, ko gleda in si predstavlja napore, ki so bili potrebni, da je bilo odrsko delo godno za tekmovanje. Včasih bi bil avanturizem igrati na dobrni rjuhi odra, kolikor ga imajo v Begunjah, „Hlapce“. Danes je to stvarnost. In ti Hlapci so tako izvedeni, da iz njih diha ne samo moč Cankarjevega ustvarjalnega dela, ampak tudi narod in ljudstvo, diha nemajmo vera v napredek in njegovo moč. Prav isto se vidi tudi drugod in sleherni delo je odraz naporov in neslutenega uspeha v izraznosti in predstavljanju stvarnosti.

Ko gleda človek ljudi, ki so del svojega življenja posvetili delu na odru in žrtvovali mnoge ure za to, da je na njem živela slovenska beseda tudi v časih, ko je bilo to zabranjeno, se nehoti vsiljuje misel, ki kaže veliko plemenitost našega človeka. Šele ob takih prilikah spoznamo človeka, ki ti je drugače sicer tuj in nepoznan, v sleherni kotiček njegovega mišljenja, in vidiš, koliko in kakšnega žrtvovanja je zmožen v sebi. Rezultat vsega tega so vsekakor igre za kategorizacijo.

Ko se po končni predstavi vsedejo člani ocenjevalne komisije med igralce in ko prične katerikoli član komisije iznašati svoje misli, ko primerja like in jih ocenjuje, ko igralci napeto poslušajo oceno o svojem delu — takrat se odkrije marsikaj, do česar bi drugače nikoli ne prišli. Režiser igre zagovarja in

opravičuje svojo režijo, igralci svoje vloge, člani komisije pa svojo kritiko. Razprava po igri je včasih burna. Čim bolj burna je, bolj je plodovita. Tudi do nasprotij prihaja, do nasprotij, ki se ne dajo rešiti že takoj pri prvem razgovoru in bodo mogoče predmet dolgotrajnega razmišljanja. Vse to je potrebno in v vsem tem je tudi uspeh. Ko se mnenja tarejo, ko si misli posameznikov niso edine in ko se besede krešejo, je jasno, da tedaj predmet, za katerega gre, živi v ljudeh — saj se o njem prerekajo in mislijo nanj. Zato ni preveč, če rečemo, da mislimo s tem, ko govorimo o naših igrah, na našo kulturo, ki je zdaj množična, kakor še nikoli, saj o njej razmišlja pretežna večina našega ljudstva.

Tekmovanje gledaliških skupin pa je vse to le še vzpodbudilo in zato bo delo na odru vse bolj smiselno in ljudsko obnem. Prav tako bo tudi povsod tam, kjer bodo s svojimi deli še nastopali, ker si po tem, kar smo že videli, ne moremo misliti drugače.

Zc.

nastopu so prevladovali ženski oddelki in to po številu in izvedbi, pogrešali pa smo člane in mladince. Na Jesenicah je dovolj dobrih telovadcev in izkušenih vadiateljev, ki pa smo jih opazili — med gledalci.

Telovadne vaje koristijo telesnemu in duševnemu razvijanju onih, ki jih redno goje, telovadni nastopi pa, če so res dobro pripravljeni in izvedeni, prikazujejo širši javnosti sadove redne in sistematizirane vadbe — to je moč, okretnost in telesno dovršenost nastopajočih. Društveni nastopi ne smejo biti sami sebi namen, ampak morajo ob redni in smotrni vadbi mimogrede dozoreti.

Telesna vzgoja na Jesenicah bo dosegla nekdanjo tehnično raven le ob tesnem sodelovanju med vodstvom telovadnega društva in aktivni Metalurške industrijske šole, državne gimnazije in osnovne šole. Vsa vprašanja glede pospešitve sodobne telesne vzgoje naj bi reševal poseben odbor, ki bi zajel vso mladino v železarskem revirju, ki v prostem času v brezdelju tava okoli.

OKRAJNI FIZKULTURNI NASTOP NA JESENICAH

V soboto, dne 11. junija 1949 zvečer bo v Fizkulturnem domu telovadna akademija z izbranim sporedom. V nedeljo, 12. junija pa bo javni nastop telovadnih društev jeseniškega okraja na športnem igrišču pod Mežakljo. Spored obeh prireditvev bo zelo pester.

JESENICE I — PRVAK JES. OKRAJA

V nadaljevanju okrajnega tekmovanja je Jesenice II. premagalo Gradis-Moste z rezultatom 5 : 2.

Moštveni prvak jes. okraja je Jesenice I, ki je premagalo Jesenice II z rezultatom 5½ : 2½.

V nedeljo, 5. junija bo prvenstvena moštvena tekma med Jesenicami in Kranjem.

P. J.

ŠAH

V soboto, 21. maja zvečer je bil na Jesenicah revanšni šahovski dvoboj Jesenice : Smederevo, v katerem so po hudi večurni borbi zmagali gostje z rezultatom 4½ : 3½.

Smederevčani iz bratske Srbije so to pot prvič gostovali na Jesenicah. Dobrodošlico jim je izrekel tov. Jan, prireditelj pa sta obiskala tudi predsednik sindikalne podružnice kovinarjev in direktor železarne ing. Torkar Janko. Po končani igri so Jeseničani podarili gostom lepo spominsko plaketo z likom kovinarja. Drugi dan so si gostje ogledali tovarno, nato pa odšli na Bled. V skupnih pogovorih niso mogli prehaliti lepote naše slovenske zemlje.

Dopisujte v „Jes. kovinarja“

Iz naših krajev

V NEDELJO JE DELALO 40 FRONTOVCEV NA GRADILIŠČU ZADRUŽNEGA DOMA NA ČRNIVCU

Črnivec, 29. maja.

Danes je delalo na gradilišču zadrugnega doma 40 frontovcev na izkopu temeljev. Prostovoljnega dela so se udeležili frontovci iz Črnivca, Brezij in tečajniki tečaja za trgovske pomočnike na Brezjah, ki so se pokazale tudi topot za najbolj pridne in požrtvovalne.

Predno bo zgrajen zadrugni dom, bomo morali prispevati še zelo mnogo dela. Zato vabimo tudi druge vasi, ki jim bo služil zadrugni dom, da se dela udeležijo v čim večji meri.

V KROPI SO ZAČELI GRADITI LETNO KOPALIŠČE

Po temeljnih in vsestranskih pripravah so začeli v Kropi graditi letno kopališče. Kropa in Kamna gorica sta izrazito industrijska kraja. Značaj zaposlitve v tovarni in v kovačnicah pa je takšen, da je treba nuditi delavcem za ohranitev in okrepitev zdravja čim več priložnosti za sončenje in gibanje na svežem zraku. K temu je treba dodati še to, da je v Kropi in Kamni gorici le malo stanovanj, ki odgovarjajo higienskim predpisom in da poleg vodovoda in skrbnega letnega telovadišča pri tovarni ni nikake druge zdravstvene ali fizikalne naprave. Kroparji so že davno čutili potrebo po soncu, svežem zraku in vodi in še med starejšimi so redki, ki se v mladosti niso naučili plavati kljub temu, da sta oba potoka Kroparica in Lipnica zelo mrzli. Novo kopališče bo glede na oddaljenost v enaki meri služilo prebivalstvu Kroke, Kamne gorice, Zgornje in Srednje Dobrave.

Kdor pozna ta kot Gorenjske bo brž razumel težkoče, ki so se pojavile v izbiri prostora, predvsem glede na sončnost. Celotna opazovanja pa so pokazala, da prostor bodočega kopališča obseva sonce v začetku junija od 8. do 18. ure, koncem septembra pa od 9. do 16. ure. Dejstvo je, da bi bilo v tem pogledu možno dobiti za spoznanje boljše mesto, toda za ceno drugih neugodnosti in to: napeljava vode, odtok vode iz bazena, večja oddaljenost in izpostavljenost vetru.

Ljudska oblast je pokazala razumevanje za potrebe in želje ljudstva. Planski odsek Okrajnega ljudskega odbora Jesenice je stavil v petletni investicijski plan znatno vsoto za gradnjo kopališča v Kropi. Glavni odbor Zveze sindikatov je v lanskem letu podprl gradnjo s preko 200.000 dinarjev, kar je omogočilo nabavo cementa, letos pa je ponovno odobren z iste strani še nekoliko večji znesek. Prav gotovo pa je, da

bo tudi direkcija „Plamen“ storila po vzgledu tovarne „Konus“ v Slov. Konjicah.

Dolžnost prebivalcev navedenih krajev, posebno fizikulturikov in mladine pa je, da vztrajno nadaljuje in čimprej dovrši začeto delo. Napori pri gradnji ter tekmovanja v novem bazenu pa naj bodo poleg truda na delovnem mestu prispevek v borbi za socializem, ki upošteva med drugim tudi potrebe delovnega ljudstva po zdravju in sreči.

NAJVEČJI „REVEŽ“ IZ SELA PRI RIBNEM ŠE NI ODDAL OBVEZNE ODDAJE PRAŠICA

Ribno, 30. maja

Soklič Janez iz Sela pri Ribnem ima 104 ha posesti. Od te ima 26 ha 11 a obdelovalne zemlje. Letos bi moral vzrediti za obvezno oddajo prašica, težkega 140 kg ali oddati 40 kg masti in 20 kg suhega mesa. Seveda oddaje ni pravočasno izvršil. Ko ga je vprašala komisija, če bo zadostil oddaji, je dejal, da bo v štirih dneh oddal zahtevano količino masti in mesa. Rok pa je potekel, oddal pa še ni ničesar. Zato je popolnoma pravilno, da mu komisija za prekrške pri OLO Jesenice odmeri zaslužno denarno kazen.

Če pomislimo, da so mnogi mali in srednji kmetje zadostili obvezni oddaji, on pa ne, je popolnoma pravilno in pravično, da kot največji kmet daleč naokrog dobi kazen, kot jo zasluži. Tudi pri drugih oddajah odda samo to, kar mu predpišejo. Viškov pa ne kontrahira, kot to delajo mali in srednji kmetje, temveč jih raje prodaja v prosti prodaji.

KDAJ MISLIJO V ZASIPU ZGRADITI ZADRUŽNI DOM?

Zasip, 30. maja.

V Zasipu se že drugo leto pripravljajo, da bi zgradili zadrugni dom. Za „pridno“ delo so bili že pohvaljeni v „Pavlihu“. Ker pa menda „Pavliha“ bolj redko zagazi v Zasip, niso še zvedeli za njegovo „pohvalo“. Pohvalil jih je namreč za izkop temeljev, ki ga bodo najbrže kmalu zasule kosi. Toda „Pavliha“ še ni videl vsega. Če bi pogledal v lopo na gradilišču, bi videl v njej staro železo, kosti in druge odpadke, betonsko železo pa leži na prostem, izpostavljen dežju in soncu.

Ker „Jesenški kovinar“ pride večkrat in bolj pogosto v Zasip, upamo, da bomo kmalu bolj resno začeli z gradnjo zadrugnega doma in da se bomo pokazali prav tako požrtvovalne kot pri sečnji lesa.

Frontovci, narečajte in širite svoje okrajno glasilo

V gostilni je posedalo le malo ljudi. Tonc ni našel nobenega med njimi, ki bi bil za resen pogovor, kakršnega je on želel. Žese je hotel obrniti, ko je vstopil Joža, o katerem je vedel, da je član Partije. Čeprav ni še nikoli kaj več govoril z njim, ga je nocoj zaskominalo, da bi se podal v pogovor. Povabil je zato Joža, ki je bil v delovni obleki in še ves umazan, ker se je pravkar vračal z dela. Joža je rad sedel z njim za mizo in naročil vrček piva. Moral je biti zelo žejan, zakaj medtem, ko je Tonc premišljeval, kako bi zastavil pogovor, je spil pivo v dušku.

„Kako pa to, da si danes delal? Saj je praznik!“ ga je Tonc vprašal prav v hipu, ko je Joža postavil vrček na mizo. Vesel nasmešek mu je pri tem zaigral okoli ust in zavzel je pričakoval, kako se bo Joža izgovoril.

„Zato sem delal, ker je bilo potrebno in ker mora danes veliko delati vsak, ki se tega časa zaveda. Ti pa si najbrže iz gole kljubovalnosti ves dan garal! Zelo pametno si storil! Za ljudi tvoje vrste bi jaz vsak dan napravil kakšno obletnico, in vi bi delali, da bi se kar kadilo! Še na prostovoljno bi šli, če bi se vam zdelo, da s tem nagajate!“

Tonc je pri teh besedah debelo zajajal, kajti v tem trenutku se je zavedel, kaj

ODLOČBA

Na osnovi toč. 6 čl. 5 zakona o volitvah odbornikov ljudskih odborov (Ur. list LRS št. 19-107/47 v zvezi s sklepom Okrajnega ljudskega odbora na izrednem zasedanju dne 20. 5. 1949 je Okrajni izvršilni odbor Jesenice

odločil:

1. Razpišejo se volitve za odbornika Okrajnega ljudskega odbora Jesenice v 23. (dvajsetrteti) volivni enoti, ki obsega del mesta Jesenice in sicer center 3 in 5.

2. Volitve bodo v nedeljo dne 10. junija 1949.

3. Ta odločba se začne izvajati takoj in se objavi v Jeseniškem kovinarju.

Tajnik OLO:

(Kuralt Drago)

Predsednik OLO:

(Voljč Ignac)

OBVESTILO PREBIVALSTVU IZ OBMOČJA KLO ŽIROVNICA

Z odprtjem organizacijske pisarne je član KP, OF, ZS, AFŽ, LMS in ZB dana možnost, da se v organizacijskih vprašanjih poslužujejo določenih dni. Prepričani smo, da se bo s to novo organizacijsko obliko delo množičnih organizacij poživelo in da bodo naše množične organizacije dosegle še lepše uspehe.

Iniciativni odbor.

Sindikarno gledališče Jesenice ponovi v soboto 11. junija 1949 ob 19.30. uri in v nedeljo 12. junija ob 14. uri popoldne Levstik-Kreftovskega Tugomera. Opozorjamo podeželsko ljudstvo na popoldansko predstavo, ker so zveze z vlaki na vse strani ugodne. — Predprodaja vstopnic v petek in soboto od 10. do 12. ure popoldne in od 18. do 19. ure zvečer ter dve uri pred predstavo. — Izrabite zadnjo priliko in si ogledite zgodovinsko dramo Tugomera. — Nove kostumacije. — Uprava gledališča.

POVERJENIŠTVO SLEPIH PRI OLO JESENICE SPOROČA:

Jesenice, 30. maja.

Kakor povsod je tudi v jeseniškem okraju organizirano poverjenišvo slepih že od konca leta 1947. dalje. Naša glavna naloga je združiti vse slepe tovariše in tovarišice v enotno organizacijo, in jim pomagati do človeka vrednega življenja. Zato je ena najbolj važnih nalog poverjenišva, da vso slepo šoloobvezno mladino pošlje v Ljubljano v zavod slepe mladine, kjer se bo priučila pisanja, čitanja in ročnega dela. Na ta način bo prišla slepa mladina do zaželenega poklica in bo postala neodvisna glede materialne pomoči. Za vse, ki so še dela sposobni, moramo preskrbeti primerno

zaposlitev, starim in onemoglim slepim tovarišem in tovarišicam pa nuditi vso potrebno materialno pomoč.

V jeseniškem okraju imamo 25 slepih tovarišev in tovarišic. Poverjenik slepih tov. Olip Franc je nekatere od teh že večkrat obiskal na njihovem domu in jim po svoji moči vedno pomagal.

Zaradi boljše medsebojne povezanosti in reševanja perečih vprašanj je bila v nedeljo, 15. maja 1949 na Jesenicah konferenca, katere so se udeležili vsi slepi, razen bolnih in otrok. Na konferenci je bil navzoč tudi tov. Hostnikar Silvo iz Doma slepih v Škofji Loki, ki je slepim tovarišem in tovarišicam dajal potrebna pojasnila, obenem pa orisal življenje v Domu slepih v Škofji Loki. Med drugim so na konferenci predelali tudi statutu združenja slepih Jugoslovije, ki je bil sprejet na I. kongresu 27. septembra 1948.

Poverjenišvo slepih pri OLO Jesenice bo še nadalje posvečalo vso skrb vsem slepim v okraju, ki ima v novi Jugoslaviji od vseh forumov in organizacij zagotovljeno vsestransko pomoč.

Poverjenišvo slepih pri OLO Jesenice

Mali oglasi

Prodaj ruski biljard z avtomatom v zelo dobrem stanju. Poizvedbe pri Jožici Robič, Gozd-Martuljk (Gorenjsko).

Službo dobi. Pošteno dekle za vsa hišna dela sprejme takoj družina dveh oseb z majhnim otrokom v stalno službo. Vse drugo po dogovoru.

Mulej Marta, Bled—Zagorice 63.

Razveljavljam za neveljavne sledeče dokumente na ime Rebernik Ivanka: legitimacijo OF, sind. knjižico številka 1985954, knjižico soc. zavarovanja, legitimacijo za vstop v tovarno, bolniški list, točke za tekstil na ime Rebernik Franc starejši in Rebernik Franc mlajši.

NOVOSTI

CENTRALNE SIND. KNJIŽNICE

Lenin V. J. — Socializem in vera — 2148
Perija Z. — Plavajoče trdnjave — 2147
Praktični osnovni tečaj za kovinarje — III, 182
Hafner ing. Ravhekar: — Šola za elektrovarilce — 2149
Zupančič J.: — Rastreljevanje — 2152
Steinmann J.: — Priročnik za čevljarje — 2153
Mali Tone: — Priročnik za usnjarje — 2150
Mlakar J. ing.: — Predilstvo — 2154
Zorec Črt.: — Nauk o vezavah tkanin — 2151

precesije vse preobrnili, nocoj ni dobil pametne besede od nikogar.

Od nasprotnih mize je bilo slišati glase pogovor o pripravah za prvi maj. Menili so se o tem, kako so ga praznovali včasih in kaj vse bi lahko naredili letos. Toncu je vel ta pogovor kakor zopern duh na uho in ni se mogel vzdržati, da ne bi rekel vmes:

„Le menite se o teh vaših praznikih, precesija pa je bila le ena v letošnjem letu! Kaj takega ne spravite skupaj! Pa počenajte kar hočete!“

Pri sosednji mizi je završalo in pomilovalno so se ozrli v Tonca vsi, ki so sedeli okoli nje. Goznek pa se ni mogel vzdržati. Vstal je. Glas mu je bil močan in zanosen, ko je dejal:

„Če je že ravno tako, da ti deliš praznike na vaše in naše, pa naj bo! Pa naj bodo vaši in naši! Samo ena velika razlika pa je med temi „vašimi“ in „našimi“ prazniki! In to ti bom povedal! Pomisli na prvi maj: praznik dela, pregled uspehov, dan resničnega veselja in zadovoljstva! Kaj pa pomenijo vaši prazniki? Saj so prazni, res čisto prazni prazniki!“

Med veder smeh je udaril Miha s harmoniko. Ljudem se je ta hip zazdelo, da jim leži praznik na žuljavih rokah in v srcu...

Tnarr.

PRAZNIKI

(Nadaljevanje in konec)

Medtem je pomlad ozelenela gmajno in gozdove in trave so pognale po polju. Tonc je bil že popravil ograjo in zoral svoje njive. Nihče mu jih ni vzel, kakor mu je pred tedni zagrozila Meta. Saj se mislil ni na to. V gostilno ni šel že od velike noči. Ni imel časa, pa tudi mu ni bilo do tega, da bi se tam spet srečal s kakim Goznekom ali celo Tinejem in Mihom. Zvedel je namreč, da pripravljajo v vasi za obletnico Osvobodilne fronte proslavo, kar je zaupal svojim ljudem. Ti so kmalu izdali geslo, naj se ta dan dela povsod, kjer je le mogoče. „Da bodo videli, da nam ni za njihove praznike, da hočemo le svoje pošteno praznovati“ — tako je bilo utemeljeno geslo, ki so ga razširjali med ljudi, kolikor se je le dalo. Toda tako, kakor za procesije, se ljudje za to prigovarjanje še zdaleč niso zanimali.

Na dan obletnice Osvobodilne fronte pa Tonc ni zdržal doma. Šel je v gostilno prav ob uri, ko so ljudje hodili na proslavo. Spotoma je ugotovil, da ljudje s precesijo niso nič posebnega pokazali, kajti tudi ta večer so v trumah hodili na proslavo. Po njegovem je morala biti dvorana nabito polna.